

Επί του πρόσθεν ερωτήματος το Νομικόν Συμβούλιον ἐγνωμοδότησεν ὡς ἀκολούθως :

Ἐπὶ τοῦ ἀρθροῦ 105 τοῦ ἰσχύοντος Συντάγματος, ἐγένετο εἰδική ρύθμισις διὰ τὸ καθεστῶς τοῦ Ἁγίου Ὄρους, ὁρισθέντος ὅτι

1. Ἡ χερσόνησος τοῦ Ἄθω ἀπὸ τῆς Μεγάλης Βίγλας καὶ ἐξῆς, ἀποτελοῦσα τὴν περιοχὴν τοῦ Ἁγίου Ὄρους, εἶναι κατὰ τὸ ἀρχαῖον τοῦτου προνομιακὸν καθεστῶς, αὐτοδιοίκητον τμήμα τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους, τοῦ ὁποῦ ἡ κυριαρχία παραμένει ἄθικτος ἐπ' αὐτοῦ. Ἐξ ἀπόψεως πνευματικῆς τὸ Ἅγιον Ὄρος διατελεῖ ὑπὸ τὴν ἄμεσον διακοδοσίαν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου.....

2. Τὸ Ἅγιον Ὄρος διοικεῖται, κατὰ τὸ καθεστῶς αὐτοῦ, ὑπὸ τῶν εἴκοσιν Ἱερῶν Μονῶν του, μεταξύ τῶν ὁποίων εἶναι κατανεμημένη ὁλόκληρος ἡ χερσόνησος τοῦ Ἄθω, τὸ ἔδαφος τῆς ὁποίας εἶναι ἀνακαλλοτρίωτον.

Ἡ διοίκησις αὐτοῦ ἀσκεῖται δι' ἀντιπροσώπων τῶν Ἱερῶν Μονῶν, ἀποτελούντων τὴν Ἱερὰν Κοινότητα. Οὐδεμίαν ἀπολύτως ἐπιτρέπεται μεταβολὴ τοῦ διοικητικοῦ συστήματος ἢ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν Μονῶν τοῦ Ἁγίου Ὄρους, οὐδὲ τῆς Ἱεραρχικῆς τάξεως καὶ τῆς θέσεως αὐτῶν πρὸς τὰ ὑποτελῆ των ἐξαρτήματα. Ἀπαγορεύεται ἡ ἐν αὐτῷ ἐγκαταβίωσις ἑτεροδόξων ἢ σχισματικῶν.

3. Ὁ λεπτομερὴς καθορισμὸς τῶν ἀγιορειτικῶν καθεστώτων καὶ τοῦ τρόπου τῆς λειτουργίας αὐτῶν γίνεται διὰ τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τοῦ Ἁγίου Ὄρους, τὸ ὁποῖον, συμπρέττοντος τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ Κράτους, συντάσσουν μὲν καὶ ψηφίζουν αἱ εἴκοσιν Ἱερὰ Μοναί, ἐπικυρώνουν δὲ τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον καὶ ἡ Βουλὴ τῶν Ἑλλήνων.

4. Ἡ ἀκριβὴς τήρησις τῶν ἀγιορειτικῶν καθεστώτων τελεῖ, ὡς πρὸς μὲν τὸ πνευματικὸν μέρος, ὑπὸ τὴν ἀνωτάτην ἐποπτείαν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ὡς πρὸς δὲ τὸ διοικητικόν, ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ Κράτους, εἰς τὸ ὁποῖον ἀνήκει ἀποκλειστικῶς καὶ ἡ διαφύλαξις τῆς δημοσίας τάξεως καὶ ἀσφαλείας.

5. Αἱ ἀνωτέρω ἐξουσίαι τοῦ Κράτους ἀσκοῦνται διὰ διοικητοῦ, τοῦ ὁποῦ τὰ δικαιώματα καὶ καθήκοντα καθορίζονται διὰ νόμου.

Διὰ νόμου ἐπίσης καθορίζονται ἢ ὑπὸ τῶν μοναστηριακῶν ἀρχῶν καὶ τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος ἀσκουμένη δικαστικὴ ἐξουσία, ὡς καὶ τὰ τελωνειακά καὶ φορολογικὰ πλεονεκτήματα τοῦ Ἁγίου Ὄρους.

Ἐπὶ τὴν συνταγματικὴν ρύθμισιν τοῦ προπαρατιθεμένου ἀρθροῦ, τὸ Ἅγιον Ὄρος, ἀποτελεῖ Νομικὸν πρόσωπον Δημοσίου Δικαίου, αὐτοδιοικούμενον κατὰ τὸπον καὶ ἀποτελοῦν περιοχὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους μὴ ὑπαγομένην εἰς γνωστὴν τινὰ μορφήν τῶν διοικητικῶν περιφερειῶν, ὡς π.χ. νομόν, ἐπαρχίαν, δῆμον, οὐδ' ὑπάγεται εἰς τινὰ τῶν περιφερειῶν τούτων (Ν. Ἀντωνοπούλου, Ἡ Συνταγματικὴ προστασία

τοῦ Ἀγιορειτικοῦ Καθεστῶτος, ἔκδ. 1958, σελίς 182 -ἐπίσης, Π. Παναγιωτάκου, Σύστημα Ἐκκλησιαστικοῦ δικαίου, τ.Δ:σ. 420, 480). Ἡ αὐτοδιοίκηση τοῦ Ἀγίου Ὄρους, δοτῆ εἰς αὐτό ὑπό τοῦ Συνταγματικοῦ Νομοθέτου κατά τήν ἐλευθέραν αὐτοῦ βούλησιν, συμβαδίζει πρός τήν ὑπό τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους διοικητικήν ἐποπτεῖαν ἐπί τῶν αὐτοδιοικουμένων Ἱερῶν Μονῶν καί Ἀγίου Ὄρους καί ἐξ ἐτέρου εἰς τήρησιν τῆς δημοσίας τάξεως καί ἀσφαλείας ὑπό τοῦ Κυριάρχου Κράτους. Εἰς τήν τελευταίαν ταύτην περίπτωσιν ἦτοι τήν τῆς διαφυλάξεως τῆς δημοσίας τάξεως καί ἀσφαλείας, τό Ἑλληνικόν Κράτος ἀσκεῖ τά κυριαρχικά του δικαιώματα, μή δεσμευόμενον ὑπό τοῦ ἀγιορειτικοῦ καθεστῶτος, ἔχει δέ ἀποκλειστικήν ἀρμοδιότητα, ἀσκουμένην διά τοῦ Διοικητοῦ.

Ἐν ὄψει τῆς συνταγματικῆς ταύτης ρυθμίσεως τό ν.δ. 124/69 "περί τῆς κατά τόν Καταστατικόν Χάρτην Ἀγίου Ὄρους ἀσκήσεως ἐποπτείας ὑπό τοῦ Διοικητοῦ Ἀγίου Ὄρους" (Α 28) προβλέπει περί τῆς διοικητικῆς ἐποπτείας καί τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἀποφάσεων τῶν αὐτοδιοικουμένων ὀργανισμῶν, διά τοῦ διοικητοῦ τοῦ Ἀγίου Ὄρους. Ὅσον ὅμως ἀφορᾷ τήν διαφύλαξιν τῆς δημοσίας τάξεως καί ἀσφαλείας, δέν ἔχει εἰσέτι ἐκδοθῆ νόμος, ρυθμίζων διά τόν ἐκ τοῦ Συντάγματος προβλεπόμενον Διοικητήν τοῦ Ἀγίου Ὄρους, τήν ἀρμοδιότητα ἐκδόσεως σχετικῶν μέ τήν ἀρμοδιότητα ταύτην, ἐκτελεστῶν ἀτομικῶν ἢ κανονιστικῶν διοικητικῶν πράξεων καί οὕτω δέν ὑφίσταται νῦν, δυνατότης ἐκδόσεως παρομοίων πράξεων κατά γενικήν ἀρμοδιότητα τοῦ Διοικητοῦ.

Ὁ Εἰσηγητής Πάρεδρος Ν.Σ.Κ.

Ἐθεωρήθη
 Ἀθήναις τῆ Νοεμ. 1977
 ὁ Ἀντιπρόεδρος Ν.Σ.Κ.

Ἀθαν. Γομαράς.